

تأثیر لیزر کم‌توان بر ازدیاد حساسیت عاجی پس از جراحی پرپودنتال

استادان راهنما: دکتر مصطفی صادقی، دکتر اردوان اعتمادی

نگارش: علی ملائی

شماره: ۳۳۷

چکیده

مقدمه: ازدیاد حساسیت عاجی یکی از شایع‌ترین مشکلاتی است که به صورت دردی تیز و گذرا در پاسخ به تحریکات مکانیکی، شیمیایی و حرارتی به عاج نمایان شده ایجاد می‌گردد. هدف از این مطالعه بالینی تصادفی یک سو کور شاهددار بررسی اثر تابش لیزر کم‌توان در درمان ازدیاد حساسیت عاجی پس از جراحی پرپودنتال بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه ۲۰ بیمار با پرپودنتیت متوسط تا پیشرفته شرکت نمودند؛ جراحی پرپودنتال در یک‌ششم قدامی فک بالا و توسط یک پرپودنتیست انجام گرفت. سطح باکال دندان‌های قدامی یک سمت تحت تابش لیزر کم‌توان با طول موج ۶۶۰ نانومتر، ۲۵ میلی‌وات، ۴/۵ ژول و به مدت سه دقیقه در روزهای اول، سوم، پنجم و هفتم پس از انجام جراحی قرار گرفتند؛ برای کورسازی نمونه‌ها، در سمت مقابل از پروب دستگاه به صورت خاموش و با همان روش استفاده شد. درجه حساسیت در پاسخ به قرار دادن پوار هوای به مدت سه ثانیه و از فاصله دو میلی‌متری بر اساس visual analogue scale (VAS) در هر دو سمت بیمار اندازه‌گیری شد.

داده‌ها با آزمون‌های Mann-Whitney U-test و Wilcoxon Signed Rank test تجزیه و تحلیل

شدند؛ ($\alpha=0/05$)

یافته‌ها: همه بیماران در چهار جلسه درمان با لیزر حضور داشتند. نتایج نشان داد که تفاوت معنی‌داری در

VAS بین سمت تابش لیزر و سمت شاهد در هیچ‌یک از مراحل پیگیری مشاهده نشد. همچنین در هر دو

سمت تفاوت معنی‌داری بین روز اول با روزهای سوم، پنجم و هفتم پس از جراحی پرئودنتال وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: علی‌رغم محدودیت‌های این مطالعه، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که لیزر کم‌توان در مقایسه با گروه

شاهد در درمان ازدیاد حساسیت عاجی پس از جراحی پرئودنتال مؤثرتر نیست؛ ارزیابی‌های منظم و طولانی

مدت برای تعیین اثربخشی لیزرهای کم‌توان در مقایسه با گروه شاهد ضروری به نظر می‌رسد.

کلمات کلیدی: ازدیاد حساسیت عاجی، لیزر، لیزرهای کم‌توان، جراحی پرئودنتال
